

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

29 листопада 2017 року
№ 35 (35)

Урожай-2018 Який клин озимий

У прес-центрі ІА «МОСТ-ДНІПРО» нещодавно відбулася прес-конференція за темою «Підсумки посіву озимої пшениці в Дніпропетровській області», в якій взяла участь голова обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників Анатолій Гайворонський, керівник фермерського господарства «Відродження» Петриківського району Іван Ярмолук, голова асоціації фермерів та приватних землевласників Новомосковського району Олександр Сулима.

АНАТОЛІЙ Гайворонський повідомив, що восени нинішнього року на території області було посіяно на 31 тис. га більше озимих культур, ніж у році минулому.

«Нинішня осінь була досить теплою, але в той же час сухою. Аграрії довго очікували, поки приступили до сівби озимих. Дехто ризикнув і посіяв у суху землю, інші чекали дощів. Завдяки тому, що морозів ще не було, а дощі все-таки пішли, сходи зараз знаходяться в задовільному стані», - сказав він. А.

Гайворонський також зазначив, що все більше фермерів вважають за краще переходити на озимі культури, оскільки вони дають більший урожай, ніж ярі.

«Усього посіяно 639 тис. га площ, з них 568 тис. га - під озимими. Зокрема, посіяно 488 тис. Га озимої пшениці, 78 тис. озимого ячменю і 70 тис. га ріпаку», - навів цифри він.

А ось Олександр Сулима наголосив, що в Новомосковському районі через погодні умови було посіяно на вісім тис. га озимої пшениці менше, ніж в мину-

лому році. «Деякі аграрії не ризикнули сіяти в суху землю», - сказав він.

Виробник вітамінної продукції Іван Ярмолук наголосив, що після осіннього зниження ціни на фрукти й овочі очікується поступове їх зростання.

«Більшості фермерів просто ніде

зберігати вирощене, через це іноді доводиться продавати продукцію за цінами, що нижчі собівартості. Хотілося б, щоб держава приділяла більше уваги дрібним фермерським господарствам. Нам необхідна допомога держави в отриманні кредитів», - сказав він.

ПРИЙНЯТИ ВИКЛИК

Акція протесту І ПЕРЕМОГТИ

ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЯ ЛІДЕРА «РУХУ НОВИХ СИЛ» МИХАЙЛА СААКАШВІЛІ

Минулої неділі ініціатор нинішніх в Україні акцій протесту Михайло Саакашвілі зі своїми численними уже побратимами, однодумцями та прихильниками зустрівся в ефірі Інтернет-телебачення. З кийської студії він спілкувався з тими, хто в обласних центрах зібрався не лише послухати третього Президента Грузії і ще недавно голову Одеської обласної держадміністрації, але й вийти з ним на зв'язок зі своїх штаб-приміщень. У тій же Одесі чи не єдиній, до речі, бажаним приєднатися до всеукраїнської відео-конференції не надали приміщення, і їм нічого не залишилося, як зійтися на одному з майданів міста. А у Дніпрі це були в першу чергу місцеві фермери та підприємці - разом не менше, ніж тисячі осіб. Але не байдикує до того, що відбувається зараз у нашій державі. Хоч головне - рішуче налаштованих якомога активніше боротися з нинішньою українською владою. Про що засвідчила та прелюдія, яка відбулася за лічені хвилини до конференції у студії дніпрян.

Першим ділом вони звернули увагу на те, що Михайла Саакашвілі нині заходилися наплюжати і компрометувати геть чи не на всіх телеканалах і в усіх інших засобах масової інформації. Він і такий, мовляв, і сякий - з якої це речі взяв учити нас, українців, як нам жити і бути?! Нехай повертається у свою Грузію, а ми і без нього тут обійдемося. Отаким чином відкрито б'ють по почуттях власної гідності своїх співгромадян, аби викликати у них неприязнь до людини, котра кинула клич шукати і виступати та підтримувати нові сили на взаємін «довго, навіть безкінечно граючий

нібито еліті нації», яка насправді, змінюючи одну одну, грабує і знищує українську державу. Хай Генпрокурор Юрій Луценко аж бігом заговорив про те, наче Саакашвілі натворив несправедливих гріхів у своїй Грузії, тому йому ліше там «звітувати» перед своїм народом, а не баламутити нас - але ж і багато інших «недоторканих роками» політиків на кийських пагорбах та в областях забелькотали про те ж. Навіть на чесному ніби нині телеканалі «NewsOne» нібито найбільш рейтингові його спікери зараз теж у цю дудку подули. Та передусім, ясна річ, ті, хто стовна допався зараз до корита-влади в Адміністрації Петра Порошенка і Кабміні

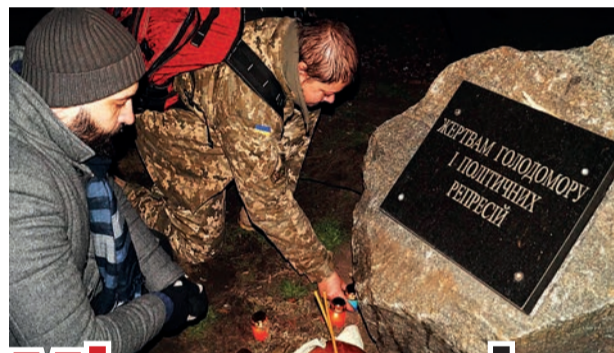
3.12
МАРШ ЗА НАРОДНИЙ
ІМПІЧМЕНТ!

Володимира Гройсмана та до «прибуткових» парламентських мандатів у Верховній Раді Андрія Парубія. Колись, якщо хтось уже не пам'ятає, у радянські часи, Олесь Гончар написав свій орлинний роман «Собор», то інший тоді сумлінний письменник Григор Тютюнник звернув увагу, що «О, як засичала на нього наша ретроградська гідь, упізнавши сама себе у романі!» Точнісінько хіба не так засичала нині і на «непрошеного» Саакашвілі теперішня влада у нас гниль, якій уже залишилося тільки розпродати олігархам та латифундистам вітчизняні землі, разом з селянами-кріпаками, до речі, і можна умивати руки? Про той же роман «Со-

бор» Гончара той же Григор Тютюнник відгукнувся ще й так: «Страшнішою правдою про нас у нас ще не було». То страшнішою про себе ще не чула у нас і жодна попередня влада, як та правда, котру про себе нинішня чує з вуст грузина Саакашвілі! Звідси висновок тих, хто взяв участь у відео-конференції лідера «Руху нових сил» у Дніпрі: чинна влада злякалася, якщо й гепоп не перелякалася Михайла, от і завапилася за будь-яку ціну стапложити його. Але в чому провина Саакашвілі, що фактично своїх пророків у нашій Вітчизні наразі поки що катма? Більше ж того, Саакашвілі не вірить, що це так - не вірить, що немає. Весь нафос, вся мета його «Руху нових сил» і зводиться до того, що на щит необхідно підняти свої в Україні національні молоді кадри спеціалістів, політиків і патріотів.

Тому логічним вінцем дискусії, яка передувала відео-конференції у студії Дніпра, було рішення якомога швидше, не відкладаючи у довгу шухляду, підняти, скликати й об'єднати власні бойові багнетні - створювати обласний осередок «Руху нових сил». Як підсумував голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровщини Анатолій Гайворонський - потреба в цьому не просто назріла, а вже перезріла, а тому установчу конференцію буде скликано відразу після 3 грудня, коли у Києві має відбутися Марш за народний імпічмент Президенту Петру Порошенку і всьому його оточенню на чолі з Володимиром Гройсманом. Девіз грудневої акції, як і майбутньої установчої у Дніпрі конференції - «Прийняти виклик і перемогти!»

Продовження - стор. 2

Мітинг-реквієм

У Дніпрі в суботу ввечері на Привокзальній площі відбувся мітинг-реквієм, присвячений пам'яті жертв Голодомору в Україні. До пам'ятного хреста на захід, організований Українською етнічною громадою, зібрались сотні людей - представники громадських організацій, зокрема й Асоціації фермерів та приватних землевласників Придніпров'я на чолі з її керівником Анатолієм Гайворонським, активісти, волонтери, а також свідки Голодомору та нащадки тих, хто його пережив. У руках вони тримали синьо-жовті прапори, запалені лампадки та збіжжя. Лампадками виклали хрест.

Своїми спогадами поділилась 92-річна Євдокія Волкова, яка пережила голод 1932-33 років на Дніпропетровщині. Жінка розповіла, як рятувалась від голоду, просячи шматочок хліба, як милостиню.

«Я не могла наїстися і ходила просити хліба. Пам'ятаю, як молилась: «Господи, пошли мені шматочок хліба». І я вижила», - розповіла Євдокія Волкова.

Учасники зібрання також розпочали збір підписів під зверненням до голови Дніпропетровської облдержадміністрації Валентина Резніченка щодо встановлення на площі каплиці в пам'ять про загиблих під час Голодомору. Міська влада планувала під час реконструкції площі встановити там інформаційне табло.

Ініціатори будівництва каплиці зауважують, що це має бути позаконфесійна споруда, де зможуть помолитись за загиблих люди різних віросповідань. На цьому місці, біля вокзалу, у голодні 30-і роки, як зазначають краєзнавці, від голоду померли сотні селян, які тікали до міста, намагаючись врятуватися.

«Вважаємо, що на місці масової загибелі українців доречним буде збудувати пам'ятну каплицю. Для встановлення меморіалу пропонуємо провести громадські слухання з питання включення каплиці до загального проекту реконструкції Привокзальної площі та провести відкритий конкурс на розробку проекту з урахуванням громадської ініціативи», - йдеться у зверненні.

Пам'ять загиблих вшанували хвилиною мовчання, до підніжжя пам'ятного хреста поклали квіти, священники відслужили панахиду.

Антирейдер

"ФРОНТ" НИВИ ТРУДОВОЇ

Читайте стор. 3

31 січня 2018 року набувають чинності зміни до ДСТУ. Відповідно до них матимемо три сорти молока замість чинних сьогодні п'ятьох: екстра-клас, вищий і перший. стор. 6

Молоко та ДСТУ

Оільський бізнес

ОБЕРИ СВІЙ БІЗНЕС-ПЛАН ТА СТВОРИ ВЛАСНУ СПРАВУ

У 2017 році постійна комісія з питань підприємництва, переробної промисловості, торговельного та побутового обслуговування Дніпропетровської обласної ради розпочала підготовку соціальних бізнес-планів з різних напрямків діяльності.

ПРОЕКТ «АГРОСАДИБА»

стор. 4-5

Кінець осені на Апостолівщині, попри зниження температури, видався особливо «гарячим». Тут увечері 21-го листопада розпочалася потужна спроба рейдерського захоплення товариств з обмеженою відповідальністю «Рантьє» і «Добробут», які входять до агропідприємства «КСЖ Агро» Сергія Касьянова. Близько сотні озброєних нападників у камуфляжній формі прибули до Ниви Трудової на автомобілях і автобусах й заходилися «підгрібати» майно збройною рукою. Ця подія, до речі, сталася за два тижні після аналогічної рейдерської атаки агрофірми в селі Тарасенкове Оржицького району Полтавщини. Місцеві жителі там одразу викликали поліцію, яка з їхньою допомогою оперативно затримала більше 40 найманців. Що дозволило міністру МВС А. Авакову гучно заявити – «з рейдерами буде лише так, обличчям у підлогу». На Дніпропетровщині, незважаючи на цю заяву, рейдери діяли так само зухвало. Можливо, сподіваються на інше ставлення до себе?

«Вовк і мічене бере...»

Опівдні 23 листопада у Ниві Трудовій біля захопленого спільного офісу згаданих товариств на центральній вулиці села стояли кілька автомобілів «Поліції спеціального призначення» з державною символікою. Вхід в будівлю охороняють чоловіки у військовій формі. На запитання, що відбувається, відповідають:

- Нічого страшного. Прийшов новий власник, а нас найняли все охороняти. Сюди можна заходити лише працівникам для отримання зарплати.

До будівлі більш нікого не пропускають. За якусь годинку з неї виходять біля двадцяти кремезних молодих бійців у касках і бронежилетах, з автоматами на плечах. Видно, не на млинці до тещі ходили. За коротким наказом старшого перевіряють боекompлект, амуніцію і сідають в авто, нічого не коментують та йдуть виконувати наступний наказ. Один поліцейський автомобіль залишається.

Стривоженість місцевих жителів надзвичайними подіями одразу впадає у вічі. У невеликому гурті пенсіонерів чути сугб:

- Вовк і мічене бере... Раніше був радгосп Димитрова, а тваринницький комбінат окремо, - розповідає ставний сивочолий ветеран з велосипедом. - Потім все об'єднали у вісімдесяті роках, а ріллю не розпаювали й досі. Скільки не писали, не стукали в двері аж до Києва, нічого не допомагає. Як намітили комбінат із землею під крадіжку, так і цуплять їх тепер один в одного.

- Пани чубляться, а у хлопів чуби тріщать... - доповнює нижчий зростом пенсіонер. - Більшість людей з Ниви Трудової, Зоряного, Солдатського робили в радгоспі коло землі, доглядали свиней та корів, як і колгоспники. Та замість розпаювання все «Криворіжстали» віддали. Тепер бігають по селу з автоматами, 21-го листопада захопили свинокомплекс, вчора контору. У товаристві майже сто наших людей офіційно трудяться, їм куди тепер – під тин? Село як фронт, ніхто не знає, що буде завтра.

Такі ж нарікання довелися почути і від інших жителів Ниви Трудової. Щодо «режисерів» силового сценарію, думки розбігаються - частина нивотрудовців вважає «без криворізьких тут не обійшлося», дехто вказує на нардепа Вадима Нестеренка. А біля половини селян навіть не здивувалися з приводу рейдерської атаки! Середнього віку працівниця з гіркогою зазначила:

- В Україні відомо, хто за яким законодавством живе і діє. Для простого люду в нас одні закони, а для «крутого» - інші. І за це рейдерство їм, побачите, нічогісенько не буде.

Прикро, що чимало прикла-

"ФРОНТ" НИВИ ТРУДОВОЇ

Специризначенці в Ниві Трудовій біля захопленого офісів.

дів схиляють саме до такої думки. Де рішучі зміни, про які ще з часів Революції Гідності криком кричить українське суспільство? А з 17 жовтня вимоги про них щодня лунають на Майдані під Верховною Радою.

«Поведінка загарбників обурює»

Нива Трудова чекає колишнього спокою на своїх вулицях, в офісах і на фермах. Ось що про рейдерське захоплення «Фермери Придніпров'я» розповів начальник служби безпеки ТОВ «Рантьє» Владислав Настенко:

- Двадцять першого листопада о дев'ятій вечора до свиновідгодівельного комплексу товариства, де утримується біля шістдесяти тисяч свиней, прибули кілька озброєних бойовиків у камуфляжній формі. Вимагають пропустити їх на територію. Перекриваю автомобілем дорогу, повідомляю про напад і разом з колегами утримуємо їх. Погрожують фізичною розправою, та ми стоїмо на місці. Ігор Таран, начальник служби охорони Вадима Нестеренка, показує документи, мовляв, тепер власник інший, знімайте охорону! Після майже годинного протистояння вже близько ста чоловік стягують наше авто на узбіччя і заходять на комплекс, захоплюють і племінний репродуктор. Згодом прибула апостолівська поліція, яка діяла дуже професійно. Слідчий Юлія Хондожко вночі швидко розбирається з наданими паперами про «власність» і чітко заявляє, що відбувається рейдерське захоплення, за яке всі причетні відповідатимуть за українським законодавством! До ранку територія комплексу була вільна від нападників, але з села вони всі не пішли.

Сьогодні їх немає ні в нашому офісі, ні в «Добробуті», та з десятків «тітушок» стоять на дорозі біля свинокомплексу. Є випадки пошкодження гуми автотранспорту тощо. Вранці

24-го листопада водій шкільного автобуса, що віз дітей з сіл до Нивотрудовської школи, ледь оминув пастку – підготовлений «їжак». Оце так діють «гуманні» народні депутати! Наші автомобілі повз «тітушок» проводимо, щоб чого не трапилося. Іноді, дивлячись на них, жаль бере - це молоді спортсмени приблизно двадцятирічного з чимось віку, дубіють на холоді та вітрі цілі дні, мов собаки. Варять собі щось в казані гаряче. Вже озивалися до апостолівського військового комісара – а чи не пора їм на службу до армії? Люди в селі обурені поведінкою нападників – приїжджають, випивають, лихословлять, сміять тощо. Через це чергують наряди поліції.

економіку держави, її податкову базу і підприємства, де мають роботу сотні українців. Хіба можуть вважатися народними депутати, які нищать український народ? Спроба силового захоплення сталася одразу після проведення в Дніпрі Інвестиційного форуму, в якому брали участь представники Кабінету Міністрів. Що це, коли не явна диверсія? Не здивуюся, якщо її ініціатори будуть позбавлені депутатських мандатів. За фактом шахрайства розпочате кримінальне провадження. Переконаний, що рейдерам-регіоналам цього разу не вдасться підійти до суду і правоохоронну систему під себе.

Сподіваємося на це і ми. До

дом його продали спочатку ТОВ «Апостолагропаш-Плюс», а за три дні – ТОВ «Рантьє». За тодішньою інформацією ЗМІ, обидві угоди укладені з суттєвими порушеннями українського законодавства, тож є юридично нікчемними і не можуть бути підставою для переходу права власності. Тим не менше діють вони дотепер.

До придбання гігантського тваринницького комплексу Сергій Касьянов зробив успішну кар'єру підприємця. Розпочав її з торгівлі іноземними миючими засобами, потім організував виробництво прального порошку «Гала». З ним на початку нульових років він зайняв третину українського ринку, і в 2004-му

речі, публічних спростувань від згаданих народних слуг не чути. Дещо дивною є участь у цій кримінальній змові колишнього голови Дніпропетровської ОДА Олександра Вілкула. Його Касьянов вважає «ворогом № 1 України», ці дії приховуються від людей. Саме в Дніпрі 26 листопада 2013 року, за кілька днів до знаного усьому світові показового злочинного побиття студентів у Києві, були вперше побиті кілька десятків мітингувальників. Олександр Вікул був тоді в уряді Миколи Азарова віце-прем'єром, та навряд чи таке несподіване рішення дніпропетровська міліція виконала без принуки криворізького шефа. Варто згадати і цьогорічне святкування 9-го травня в Дніпрі, де поліція разом з «тітушками» невідь-чому накинудася на сьогоднішніх героїв України, які в окопах захищають нас від російсько-донбаських фашистів. О. Вікул знову виходить сухим із води за організоване побійще. Тож влаштувати кілька днів рейдерського терору для майже земляків у Ниві Трудовій, про що заявив Сергій Касьянов, йому морально, мабуть, було не важко. Дехто ж досі сподівається на добрі закони від таких людей...

Земля і майно Ниви Трудової «пішли по руках»

Неподалік села в 70 – 80-х роках минулого століття на 170 гектарах збудовані унікальні для України потужні об'єкти: свинокомплекс на 108 тисяч голів, 12-тисячний племінний репродуктор, ферми для ВРХ на 12 тисяч голів та комбикормовий завод. Все сполучалося з Апостоловим залізницею завдовжки 10 км, нею щомісяця перевозилися сотні тонн зерна для комплексу, з нього ж везли м'ясо-молочну продукцію для потреб сусіднього Криворіжжя та краю. А в другій половині 90-х об'єкти радгоспу-комбінату імені 60-річчя Радянської України передали державному металургійному підприємству «Криворіжсталь» буцімто для «збереження і подальшого розвитку». Насправді так працівників радгоспу позбавляли права на паювання земель і майна, що сталося в інших радгоспах пізніше.

Невдовзі металурги приватизували свій гігант, а до організації роботи сільського побратима руки в них так і не дійшли. «Міттал Стіл Кривий Ріг» 2006-го повернув тваринницький комплекс селянам через Мінпромполітики. Воно передало його держпідприємству «Кривбасшахтозакриття». І у вересні 2006-го майно нивотрудовського АПК за борги заарештувала криворізька податкова, зго-

продав «Галу» американцям. А на початку 2005-го навіть кілька тижнів пробув на посаді голови Дніпропетровської ОДА. Шоправда, протести місцевої патріотичної спільноти проти його призначення на високу посаду виявилися тоді значними, і Віктор Ющенко звільнив його.

Організоване Касьяновим агропідприємство «КСЖ Агро» діє за кількома напрямками – рослинництво, насінництво, тваринництво, садівництво, переробка тощо. Та його розширення не завжди відбувалося безхмарно. У ЗМІ була інформація про поглинання «КСЖ Агро» підприємства канадського бізнесмена Рональда Майкла Дерриксона «Унірем Агро» в 2011-му. А справжній скандал відбувся в листопаді 2014-го, коли сталося рейдерське захоплення агрофірми «Чумаки». Пізніше Касьянов вийшов з рейдерської схеми, продавши корпоративні права ТОВ СХП «Чумаки». Тож чи випадково його шляхи перетнулися в Ниві Трудовій з іншими збирачами земель?

Втім, найбільш постраждалими в описаному захопленні є, безперечно, жителі Ниви Трудової з прилеглими селами. Бо їхні працівники і пенсіонери, які десятки років віддали рідному радгоспу-комбінату, переживають рейдерство принаймні втретє. Вперше, коли іменем держави майно велетенського комплексу безпідставно віддали «Криворіжстали». Вдруге, як не дали розпаювати орні землі. Останнього разу це сталося 2011-го - тодішній голова Апостолівської РДА Леонід Чорнило віддав в оренду на 49 років ТОВ «Добробут», підрозділу «КСЖ Агро», більше 4-х тисяч га нивотрудовської рілля та півтисячі гектарів пасовищ. Втретє від потужної рейдерської атаки селяни постраждали шойно. Чим закінчиться ця надзвичайна подія? Чи будуть притягнені до відповідальності одіозні народні слуги?

За оприлюдненими цими днями тому фахівцями Світового економічного форуму даними, Україна ввійшла до списку країн з найбільш високим рівнем організованої злочинності. І займає непочесне 113-тє місце у переліку зі 137 країн. На думку генерала міліції у відставці Григорія Омельченка, шойно висловленою в ефірі телеканалу «112», перемогти організовану злочинність в Україні можна за 3 – 4 місяці. Для цього потрібна лише політична воля керівництва держави. Вочевидь, коли вона буде, тоді рейдерські захоплення, як у Ниві Трудовій, стануть історією.

Остан ВЕРНИГОРА.
Фото астора.

Спочатку цифри. За останніми даними Державної служби статистики України у січні-жовтні поточного року виробництво молока в господарствах усіх категорій склало 8 млн. 960,4 тис. тонн, що на 0,8 відсотка менше, ніж за відповідний період минулого року. Частка промислово виробленого молока в загальній структурі склала 26,1 відсотка, або 2 млн. 341,3 тис. тонн. Це на 1,8 відсотка більше, ніж у січні-жовтні минулого року. У господарствах населення за аналізований період виробили 6 млн. 619,1 тис. тонн молока, що на 1,7 відсотка менше, ніж торік. У той же час чисельність корів в Україні скоротилася на 1,9 відсотка та склала 2 млн. 109,7 тис. На підприємствах утримують 474,1 тис. голів корів, що на 3,2 відсотка менше, ніж у 2016-му. Населення при цьому тримає 1 млн. 635,6 тис. голів. Це на 1,5 відсотка менше, ніж торік.

Напря

ЧИ помітив ти, шановний читачу, що останнім часом дещо стихла напрута у поліміці з приводу «долі» молока з особистих господарств селян, над якою дамокловим мечем повисла загроза заборони законної реалізації. Чому – неважко здогадатися, ще раз переглянувши статистику, наведену вище. Це ж таки утопія, вірніше, бажання владних мужів, що поганенько кермують у міністерських кабінетах столиці, видати бажане за дійсне. Простенькі сільські корівки дають нині молока мало не втричі більше, ніж їхні промислові «колежанки». І за валом, і, певно, за продуктивністю. А якість? Тут, як стверджують, всезнаючі фахівці, суть питання зарита.

Тому, зауважують, з 1 січня 2018 року набудуть чинності зміни до ДСТУ, відповідно до яких буде три сорти молока замість чинних поки п'ятьох: екстра-клас, вищий і перший гатунки. Що це – шлях до вищої якості молочних продуктів на споживчому ринку чи присуд худобі в особистих господарствах – корів вимушено селяни відправлятимуть на забій? А вже досягти такої якості молока можна, коли воно не контактуватиме з повітрям, а під час доїння відправлятиметься по молокопроводах відразу в охолоджувач. А водночас настоює факт, що в другому поточному півріччі в Україні значно збільшився імпорту пальмової олії, що, не секрет, дуже активно використовують переробні підприємства, в тому числі і ті, що виробляють молочні продукти.

Що ж, знову, вже вкотре, для простих сільських молочниць чекає непросте випробування долі.

«Апартаменти» без майбутнього?

У кожній видумці є якийсь тонкий натяк. Ось, скажімо, анекдот.

Пасуться дві корови в лузі. Мимо проїжджає автоцистерна з молоком. Одна корова читає надпис.

- Молоко пастеризоване, гомогенізоване, з вітаміном А. Ти ж, Маню, таким і не доїшся, - каже подружці. - Заздриш?

- Доїлась би, якби жила в апартаментах.

Мабуть, якийсь дядько потішиться з такої чудасії, мовляв, корівка у лузі дає найкраще молоко, вітамінізоване, яке й почуває себе на природі, мов королева. Так то воно так, але...

Це молоко теплим потрапляє у доїльне відро, відразу не охолоджується. А оскільки довкруг мільйони бактерій, будь-який технолог завважить,

Молоко та ДСТУ

що воно, те молочко, вже не підпадатиме під категорію «екстра-клас». Отака тепер сучасність, хоч з діда-прадіда велось: склянка випитого свіжоздоєного молочка – найпоживніша і найцінніша для людського організму. ...Корінна жителька села Григорівка, що в Солонянському районі на Дніпропетровщині, Людмила Прищепя ще в підлітковому віці навчилася доглядати та доїти корову, бо, скільки себе пам'ятає, завжди в її родині годувальниця була, а то навіть і кілька.

Нині ж у Людмили трійко корівок: Сонька, Слива і Груша. Здавалось би, завжди своє молочко, «живий» прибуток до рідного столу. Однак клопотів з ними та клопотів. Удосвіта, коли потрібно попорати, подоїти, випнати на пасовище, прибрати у стійлі. І ввечері – теж. За кожну корову – відпасти череду. Це буває кожні три дні кожні півтора місяця.

А коли такої можливості і немає, то витягує з гаманця кількасот гривень і плати штатним пастихам села. Заграти на тварин дедалі зростають. Від недешевих ветпрепаратів до кормів. Особливо ж на зиму. Потрібно завезти кілька причепів соломи, заготувати щонайменше на кожну по тонні сіна, придбати комбікорм, бажано – смачненької макухи.

З огляду на затрати часу та зусиль – труд за існуючої ціни просто невдячний. Тому Людмила переробляє основну частку надоєного молока на сир, вершки, домашнє масло і щосуботи везе цю смачну продукцію на ринок одного зі спальних районів Дніпра. Звісно, це неабияк допомагає, бо постійної роботи в селі немає.

Село, бодай на сьогодні, живе без молокоприймального пункту, без молочного кооперативу. Про це багато раніше говорились, та подібні об'єднання масово так і не з'явилися ні на Дніпропетровщині, ні в усій Україні. Отож приватні молочники, такі як Людмила Прищепя, самотужки займаються своєю справою.

Як відомо, приблизно три роки тому існувала державна підтримка тих, хто тримав корів на селі. А тепер фахівці аграрного міністерства, експерти галузі тішать себе і нас усіх думкою, що вирізати корів у підсобних господарствах через те, що їхнє молоко не прийматимуть, не будуть. Мовляв, потрібно харчуватися якимось і самим селянам.

Звісно, ще трапляються випадки, коли деякі горе-власники корів додають до молока соду, ба, навіть пральний порошок (якщо

певна кількість такого «молока» потрапляє в молоковоз – то весь його вміст псується). Але таких одиниць. Більшість працюючих і сумлінних, таких як Людмила Прищепя, доглядають своїх молочниць не в «апартаментах», звичайно, але дуже ретельно й охайно. І, безумовно, дуже б хотіли скооперуватися зі своїми односельцями, та поки що таких планів, а головне – можливостей у більшості сіл не мають.

У профільному міністерстві сьогодні бачать збереження корів у підсобному господарстві у формі ферми, як мінімум, з п'ятьма коровами і доїльним

апаратом. Це може бути одна ферма, зберіглася дуже мало, вважає, одиниць.

Мені пригадується одна з останніх поїздок у полтавське село Степанівка – село свого дитинства. Відразу на в'їзді до Степанівки завжди привертають будь-чию увагу рівні ряди білих ферм, так би мовити, радянського зразка. У загонах – наліті рудо- та чорно-рябі корови, бички і телички. Такі «острівці» молочного тваринництва з часів Союзу, як тут у цілому по

Україні, зберіглася дуже мало, вважає, одиниць.

Ферми ми залишили не для бізнесу, - сказав тоді Іван Радченко, директор місцевого ПП «Комунар». - А щоб дати роботу людям. Нині у нас тут цілорічно працюють більше ста чоловік. Звісно ж, багато хто цілком свідомо відмовився від цього тягара, як кінч від важкого хомута. І повертати ферми – ні-ні! Знайдіть дурніших, мовляв. Хоча, якщо реально дивитись на речі, будь-який бізнес повинен мати перспективу.

Нехай не буде навіть державних дотацій, - продовжив далі Іван Радченко. - Потрібні економічно обґрунтовані умови для молочного тваринництва, серед яких стабільна цінова політика. Ніяких сезонних цін, а середньозважена, середньорічна ціна, яка би бодай давала певний прибуток для розвитку, відновлення і розширення виробничої бази, для плеїнної справи. Ми маємо намір поповнити найбільш часом гурт на голів високопродуктивної вітчизняної селекції. Хороший «зарубіжний» нетель коштує від двох тисяч євро і вище. Та й то нелегко їх знайти – в світі конкуренція на високопродуктивні корівки.

На жаль, згодом тяжка хвороба перервала життя Івана Радченка, що багато років беріг і, як міг, розвивав молочну ферму у своєму господарстві. Але мені відомо, що його дочка і зять, котрим пререйшла у спадок почата ним справа, продовжують її так же неухильно, як і сам Іван Радченко.

Перспектива є, коли хочуть бачити очі...

Більше двадцяти років втрачено в тваринницькій галузі, зруйновано величезну, хоч і відстала за сучасними мірками виробничу базу. Тепер цінною величезних зусиль доводиться надолужувати згаяне. І не кожен насмілиться взятися за цю нележку і досить затратну справу. Але перспектива є, коли хочуть бачити очі.

Відверто кажучи, коли мені

випало відрядження в далеку Тернопільську область, не сподівався у цьому чудовому на природу краї, багатому на історичну спадщину, побачити таке масштабне відродження молочного скотарства, причому в одному господарстві - ТОВ «Бучагagroхлібпром».

- Мої земляки щиро раділи від щастя, як тільки почалося це будівництво, - сказав мені виконавчий директор товариства Іван Карачка, коли ми оглядали уже готові світлі та просторі приміщення молочного комплексу в його рідному селі Осівка. - Це ж відразу робота і добрі

заробітки для багатьох людей, тепер, повірте, не потрібно буде їм побиратися світами - дорогами Європи та Росії - у пошуках хліба насущного.

Таких комплексів у Бучацькому районі Тернопілля за останні роки з'явилося відразу кілька. ТОВ «Бучагagroхлібпром», викупивши практично руїни старих колгоспних ферм, реалізувало проекти тваринницьких комплексів еврозразка, з новітніми доїльними залами відомої фірми GEA WestfaliaSurge на 70-100 робочих місць.

Процес відродження товариство веде головним чином за рахунок власних внутрішніх резервів, закупуваних завдяки успішній роботі на орендованих 25 тисячах гектрів землі. Урожай тут на рівні європейських. А головне - все почалося із глибокого розуміння доконечної потреби такого відродження тваринництва на селі власника і засновника ТОВ «Бучагagroхлібпром» Петра Гада. Недаремно він був удостоєний звання Героя України.

Нині «Бучагagroхлібпром» входить в десятку кращих лідерів молочного ринку України, реалізуючи щодня понад 70 тонн молока екстра класу. Компанія стрімко розвивається та планує у 2018 році довести виробництво молока найвищого гатунку до 100 тонн на добу.

На трьох власних молочних комплексах утримується близько 3000 голів дійного стада та 3800 голів молодняка. У 2016 році надій на одну фуражну склав понад 8 тис. кг. молока за базисної жирності 3,4 відсотка.

У проекті державного бюджету на рік наступний уряд запропонував спрямувати на підтримку тваринництва 2,3 млрд. гривень, зокрема на компенсацію відсоткових ставок за кредитами, залученими для будівництва та реконструкції тваринницьких ферм, заходів з підвищення біологічної безпеки, закупівлю високопродуктивного поголів'я тощо.

У рік введення норм ДСТУ на молоко важливо, щоб ця обставина не стала якоюсь перешкодою, як часто у нас траплялося, а державна підтримка дійшла за адресою – і господарствам, як впроваджують новітні технології молочного скотарства, і особистим господарствам селян, які прагнуть наздоганяти прогрес у цій непростій галузі.

Микола ПАВЛИШ.

На порі, на часі «Вигризаємо» гризунів

Миші та пацюки - вкрай неприємне сусідство, позбутися якого часом дуже складно. Відомо безліч способів позбутися пацюків і мишей. Є й народні засоби боротьби. Ми розглянемо деякі з них.

СПОСІБ, ПЕРЕВІРЕНИЙ ЧАСОМ
Заведіть kota або кішку. Якщо котик буде не ледачий, то він переловить всіх гризунів і позбавить вас непрошених гостей. Але серед котів, як і серед людей, зустрічається величезна кількість ледарів. Якщо з котом не пощастило, шукайте інші способи.

СПОСІБ ДРУГИЙ
Мишоловка. Підходить для лову мишей. Цей спосіб має один недолік. Помічено, що після піймання однієї-двох мишей гризуни в неї більше не йдуть, навіть на найбільш звабну принаду. Якщо ви зіткнулися з подібним явищем, не засмучуйтеся. У цьому випадку рекомендується обдати мишоловку окропом, ретельно провітрити її, - і мишки знову побіжать у неї.

СПОСІБ ТРЕТІЙ
Суть способу в тому, щоб закрити мишам і пацюкам всі можливі шляхи потрапляння на нашу територію. Для цього слід знайти всі щурячі і мишачі нори та лазівки. Потім посипати біля них порошок хлористого кальцію. Гризуни терпіти не можуть цей порошок. Лазівки замазуємо цементом з піском і товченим склом - таку замазку пацюки прогризти не можуть.

СПОСІБ ЧЕТВЕРТИЙ
Точно стверджувати, що цей спосіб ефективний ми не беремося, однак якщо цей спосіб уже допоміг комусь, можливо саме він допоможе і вам. Проведіть наступний експеримент: розсіпте попіл в місцях можливого пересування пацюків і мишей. Ходять чутки, що від попелу у гризунів алергія, подразнення на лапках...

СПОСІБ П'ЯТИЙ
Візьміть дві ємкості, в одну з яких покладіть негашене вапно, солод і цукор, а в іншу налійте воду. Спочатку пацюк з'їде вапно, потім випиває воду і, не встигнувши добратися до своєї нори, гине.

СПОСІБ ШОБИЙ
Суміш пшеничного борошна і гіпсу 1/1. Готову суміш необхідно розсіпати в місцях перебування гризунів: біля нірок і т.д. Гіпс застигне в шлунку тварини і...

В осінньо-зимовий період актуальними темами стають грип і вакцинація проти нього. Наскільки ефективно і безпечно щеплення від грипу? Період з середини осені до початку весни традиційно вважається сезоном підвищеної захворюваності на ГРВІ та грип. В цей час особливо важливо допомогти своєму організму протистояти вірусам. Відомо чимало народних засобів та наукових методів профілактики та лікування грипу, безліч сучасних препаратів покликані вирішувати цю проблему. Але на переконавання експертів Всесвітньої організації охорони здоров'я, основним засобом попередження грипу та зниження шкоди від епідемії є вакцинація.

Грип і вакцинація

Навіщо потрібна вакцинація проти грипу? **Здоровенькі були!**

Результати наукових досліджень підтверджують, що щеплення проти грипу знижує ризик захворювання майже вдвічі. А якщо людина все ж таки захворіла, то хвороба переноситься легше: симптоми не такі важкі, ризик ускладнень мінімальний. А завдяки масовій вакцинації кількість летальних випадків скорочується майже в два рази.

До речі, щеплення від грипу може принести здоров'ю людини додаткову вигоду, вважають канадські вчені з Університету Торонто. Відповідно до проведеного ними дослідження, вакцинація знижує ризик серцевого нападу та інсультів як у здорових людей, так і у людей з серцево-судинними захворюваннями. Вчені вважають, що вакцина знижує силу і тривалість запальної реакції, тим самим, послабивши її вплив на серце і судини.

Кому потрібно робити щеплення?

Одне з найбільш заразних захворювань - грип, і вакцинація буде корисна кожній людині за відсутності протипоказань. Але перш за все, рекомендується зробити щеплення людям із груп ризику захворюваності.

Згідно з висновками ВООЗ, до груп ризику належать люди з ослабленою імунною системою і ті, хто контактує з хворими:

Медичні працівники.

Вагітні жінки в 2-му чи 3-му триместрі (за рекомендацією лікаря).

Діти, починаючи з 6-місячного віку, і дорослі з хронічними захворюваннями (дихальної системи, серцево-судинні).

Діти від 6 місяців до 5 років.

Літні люди.

Крім того, рекомендується щепитися людям, які перенесли хіміотерапію; тим, хто працює (навчається) в численних колективах; жителям гуртожитків, будинків престарілих та перебувають в місцях позбавлення волі.

Зазвичай щеплення роблять приблизно за місяць до розпаду захворювання - в жовтні-листопаді (для нашого клімату). За час до початку можливої епідемії у щеплених людей формується стійкий імунітет до вірусів грипу.

Кому не можна робити щеплення від грипу?

Як би не лякав грип, вакцинація від нього може нашкодити певним категоріям людей не менше, ніж сама хвороба.

Вакцину від грипу не можна вводити тим, хто страждає алергією на речовини, що входять до її складу. Найчастіше це курячий білок, а також консерванти.

Заборонено прищеплювати від грипу дітей до 6-місячного віку. Щеплення протипоказане людям з хронічними захворюваннями в стадії загострення і не раніше, ніж через місяць після поліпшення самопочуття. Також не роблять щеплення тим, хто менше двох тижнів тому перехворів ГРВІ.

Якщо раніше вам чи вашій дитині робили щеплення від грипу, але ви важко перенесли його, то надалі не варто повторювати вакцинацію.

Чим корисна хурма?

Хурма перешкоджає утворенню злоякісних клітин. У складі хурми міститься велика кількість бета-каротину, а також вітамін А - це антиоксиданти, що перешкоджають окисленню вільних радикалів, які є причиною онкологічних захворювань. Тому регулярне вживання хурми є вагомим внеском у профілактику раку.

Стигла хурма покращує роботу травної системи завдяки клітковині і пектину, тому дуже корисна при запорах. А ось «зелена» хурма виробляє зворотний ефект.

Відомі корисні властивості хурми і для нервової системи. Щоб нерви було складно пошкодити, вони захищені мієліновою оболонкою. Кожна вільний радикал вважає своїм обов'язком її пошкодити, а бета-каротин зміцнює оболонку і, тим самим, нейтралізує шкідливий вплив.

Корисно включити хурму в раціон при захворюваннях серцево-судинної системи, тому що вона містить калій і володіє сечогінним ефектом. А щоденне вживання 1-2 ягід значно знизить ризик виникнення атеросклерозу.

Завдяки вмісту магнію хурма знижує виникнення каменів у нирках.

Хурма - смачний засіб від депресії.

Тонізуючий вплив надають насіння хурми. Їх потрібно висушити, а потім перемолоти і заварювати як каву.

Шкода хурми

Все, що написано вище, стосується в першу чергу стиглої хурми. Головна відмінність недозрілого плоду - висока концентрація таніну. Ця речовина володіє терпкими властивостями і зовсім не корисна при порушеннях травлення.

Наша травна система намагається розщепити їжу, а танін, навпаки, пов'язує всі до єдиної грудки. Приблизно як борошно. Звідси випливає, що «зелена» хурма шкідлива при наявності захворювань шлунково-кишкового тракту, а особливо при запорах.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783935. Тираж 10000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовленими матеріалами.
Під цим знаком опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

3 діда-прадіда **Художнє плетіння**

У кам'яному віці люди вже знали найважливіші техніки плетіння, уміли виплітати мати й місткості для зберігання зерна. Ажурно плетені господарські вироби виготовлялись в добу Київської Русі та в наступні століття. Одним із доказів цього є часте застосування плетінчастих візерунків в оздобленні рукописних книг та в ювелірній справі.

З XV ст. в Україні виплітали солом'яні брилі - літній головний убір для чоловіків. Художня форма їх залежала від співвідношення висоти циліндра з шириною крис та декоративної фактури плетеної поверхні (стрічкова, зубчаста, піскоподібна та ін.).

У XVIII—XIX ст. лозоплетіння і рогозоплетіння розповсюдились головним чином у місцевостях, прилеглих до річок та озер, а вироби

із соломи - у районах вирощування жита й пшениці. У Карпатах і на Поліссі сировиною для плетіння було коріння сосни, гілки ліщини, дуб тощо. Найбільше осередків плетіння налічувалося в Київській, Чернігівській, Полтавській, Подільській та Волинській губерніях, а також на Галичині. Тут виготовляли з лози густоплетені й ажурні кошики циліндричної, овальної і півсферичної форм для транспортування продуктів збиральництва та ін. Легкі й зручні рогозяні кошики у вигляді торбинки з двома ручками були до вподоби і селянкам, і міщанкам.

Наприкінці XIX ст. в Україні діяло понад десяток навчальних майстерень і шкіл, які спричинили до розвитку промислу художнього плетіння. З 1905 р. центральні ко-

шикарські курси працювали у Львові. На початку XX ст. на фабриках лозоплетіння і в кустарних майстернях виготовляли меблі, дорожні речі, кошики, знаряддя праці, дитячі іграшки тощо.

У 20-х роках було засновано артлі художнього плетіння у колишньому с. Гусинці на Київщині, с. Білецьківці на Полтавщині, с. Боромлі на Сумщині, у Чернігові та ін. Народні майстри продовжували виплітати в артліях звичні для себе предмети усталених форм і конструкцій.

У 50-х роках відновлюється робота майже всіх довоєнних артлій плетіння виробів, засновуються нові підприємства. Цехи лозоплетіння обладнуються машинами для механічної обробки лози.

Нині в Україні налічується понад 30 підприємств ху-

дожного плетіння та чимало осередків, які функціонують як домашній промисел. Плетінням з рогози, соломи та обгортки качанів кукурудзи займаються переважно поодинокі майстри, не пов'язані з діяльністю підприємства.

Із соломи виплітають капелюхи, серветки, іноді унікальні скриньки, твори де-

коративної пластики - так звані різдвяні «діди». Жіночі й молодіжні торбинки з обгортки качанів кукурудзи виготовляють переважно на Закарпатті.

У наш час плетені вироби з природних матеріалів набули особливої популярності, оскільки є зручними й естетичними.

Різдвяний піст

Різдвяний піст розпочався 28 листопада та закінчиться 6 січня. Триває він 40 днів. Це останній піст у році, який готує душу і тіло віруючих до зустрічі Різдва Христового. Зимовий піст напередодні Різдва ще називають Пилипівський, тому що починається одразу після дня пам'яті святого апостола Пилипа.

Горохове шпоре з вишнями
Шпоре з гороху та вишні можна подавати як закуску або як гарнір.
Інгредієнти на 2 порції: 100 г замороженої вишні, 300 г замороженого гороху, м'ята, мелена кориця, сіль за смаком.

Обдайте окропом заморожений горох та вишню, щоб вони розморозилися та стали м'якими. Якщо ви маєте більше часу, то краще дайте продуктам розморозитись в холодильнику або при кімнатній температурі. Вилийте всю зайву воду після розморозки гороху та вишні. Перебийте їх в блендері разом із корицею та м'ятою. Посоліть.

Банан з цибулею та карі

Після цієї страви - ваше життя більше не буде колишнім. Саме незвичайне поєднання овочів та фруктів в цій страві дозволить абсолютно по-іншому подивитись на їжу.

Інгредієнти на три порції: два банани, дві червоні цибулини, 50 г вершкового масла (використання масла - на ваш розсуд, під час посту - замінити на рослинну олію), 0,5 ч. л. карі, сік 1 лимона, сіль за смаком.

Помийте банани та нарежьте їх кільцями (не очищаючи від шкірки). Червону цибулю нарежьте півкільцями.

У маленьку каструльку влийте невелику кількість олії, вкладіть банани і цибулю. Додайте карі та протушуйте 10 хвилин. Наприкінці посоліть та додайте сік лимона.

День домашніх тварин **Календарик**

Щороку 30 листопада у світі відзначають Міжнародний день домашніх тварин. Святують його у різних країнах по-своєму. Хтось у цей день дозволяє своїм домашнім вихованцям робити все, що раніше заборонялось: гризти меблі, кататися на шторах чи навіть їсти зі столу. Хтось їде разом з домашньою тваринкою в салон краси, інший купує для свого улюбленця величезну кількість смакоти, а ще хтось просто приділяє максимум уваги своєму пернатому, водоплавному або чотириноному другу.

Міжнародний день домашніх тварин зайвий раз нагадує людству про те, що воно у відповіді за тих, кого приручили. Приділяти увагу проблемам великої кількості бездомних і здичавілих тварин необхідно завжди. З цієї метою створюються спеціальні розплідники для кішок і собак, де тварин стерилізують, лікують і забезпечують сити старість.

Офіційно день домашніх тварин в Україні не святкують. Та це не привід не відзначити таке домашнє свято. Обов'язково приділіть у цей день більше уваги своїм маленьким друзям.

РЕКЛАМА

НАСІННЯ ПОСУХОСТІЙКИХ ГІБРИДІВ КУКУРУДЗИ ВІД ОРИГІНАТОРА

+38 050 361 66 65 selekta.com.ua 0 800 75 12 18

ВИСОКОЯКІСНЕ НАСІННЯ
ЗАСОБИ ЗАХИСТУ
ДОБРИВА

Мережа магазинів «Захист рослин 2000», м. Дніпро:
вул. Шмідта, 9б, 066-047-64-42
вул. Пастера, 9а, 66-047-64-11
пр-кт Богдана Хмельницького, 113, 099-409-54-59
вул. Донецьке шосе, 124а, 099-380-64-39
вул. Павлова, 20, 050-811-96-47
вул. Титова, 24, 050-042-32-48
вул. Шмідта, 2, 095-361-50-96
вул. Боброва, 23, 066-578-77-49

з 8.00 до 18.00, без вихідних
www.agromag.in.ua

АГРОФІРМА Сади України
sadyukrainy.com.ua

ВИСОКО-ВРОЖАЙНІ ГІБРИДИ СОНЯШНИКА
СТІЙКІ ДО ВСІХ РАС НЕСПРАВЖНЬОЇ БОРОШНИСТОЇ РОСИ
СТІЙКІСТЬ ДО ВОВЧКА РАС А-С

НАСІННЯ КУКУРУДЗИ
НС-2662, НС-3022, НС-4015, НС-444 на зерно і силос

НАСІННЯ ГОРОХУ
ОПЛОТ, МАДОННА

067-578-77-95, 067-545-58-85, 056-72540-20, 0562-38-84-38
dnepr.sad056@ukr.net

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.